

BÔ YIN RÂ

HET BOEK
VAN DE TROOST

AURORA PRODUCTIONS

© Kober Verlag AG, Bern

© Aurora Productions, Zuid-Scharwoude 2013

www.aurora-productions.com

www.boyinra.nl

Oorspronkelijke titel: Das Buch des Trostes,
in 1924 voor het eerst uitgegeven door Verlag der
Weissen Bücher, München.

Nederlandse vertaling door M. ter Marsch-Keen;
3^e druk, bewerkt door Pieter M.G. van Exter

ISBN 978-90-73007-314

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd
en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Over leed en vertroosting	5
Over de les van het leed	11
Over allerlei dwaasheid	21
Over de vertroostende kracht	
van de arbeid	33
Over de troost voor de treurenden	45

Waarlijk, maar zeer weinig mensen zijn door de dalen en over de hoogten van dit aardse gesternte gegaan, van wie kon worden gezegd dat ze altijd de troost hebben kunnen ontberen.

Stellig zijn het niet de mensen met de meeste diepgang geweest, en ook bewijst het volstrekt geen meerdere kracht van de ziel wanneer men geen behoefte aan troost heeft.

Zoals een diepe zee veel meer tijd nodig heeft dan een ondiepe plas om de golven die door de storm werden opgezweept, weer tot rust te laten komen, wordt ook de rijke, diepe ziel door iedere belevens – die haar dikwijls nog heel lang kan doen lijden – veel krachtiger aangegepen dan een ondiepe ziel, die in één nacht haar leed verwerkt, en bij wie niets in de diepte kan dringen omdat ze geen diepte in zich draagt.

Troost heeft alleen die lijdende nodig die

het leed in zijn diepste diepte heeft gepeild, en voor wie het bittere water van de smart voortaan alle bronnen van aards geluk ongenietbaar dreigt te maken.

Zulke troostbehoeftigen zijn er op aarde meer dan er armen zijn aan aardse goederen, en daarvan zijn er waarlijk toch genoeg . . .

Voor velen openbaart zich helaas eerst in het leed iets van hun diepte, omdat men in de vreugde, die werkelijk tot een even grote diepte kan leiden, zich reeds tevredenstelt met het weinige dat de oppervlakte bieden kan.

Al moet naar een hoger inzicht al het leed van dit aardse leven als leugen worden beschouwd en als bedrieglijke schijn, dan is er toch geen leugen die uiteindelijk de waarheid niet heeft moeten dienen: het leed dat deze aarde meer dan overvloedig uit zichzelf voortbrengt, moet daarom ten slotte de vreugde helpen overwinnen.

Hierin ligt heel de kracht van de waarachtige troost, wanneer troost niet slechts een overreden is om het leed te vergeten. Wil je het vergeten, dan zal het als leugen je pas echt bedriegen.

Wil je je leed dienstbaar maken aan de waarheid, dan moet je zeker niet proberen het te vergeten!

Je moet moedig staan tegenover het leed dat je heeft getroffen, het onder de ogen zien en het leren overwinnen.

Overwinnen betekent hier echter niet: vergeten; en nog minder ben je geholpen wanneer je je aan het ondergaan van het leed laf wilt onttrekken, wanneer je op die manier de leugen door de leugen wilt verbannen.

Zie, de grote meesters in de levenskunst zijn nooit laf uit de weg gegaan voor het leed!

Zij konden lijden, zoals ze van de vreugde hebben kunnen genieten.

Zij wisten dat al het leed voorwaarde en

onderpand van de vreugde wordt zodra het leedgevoel vrijgemaakt wordt van de leugen en het gebied van de schijn.

Je kunt het leed stellig niet uit je aardse leven verdrijven; alleen de gewaarwording ervan kun je veranderen, waardoor aan het leed zijn waarde wordt ontnomen. Want alle leed wordt je gegeven opdat het door jou waarde-loos gemaakt wordt.

Op deze wijze alleen kun je in plaats van een slaaf van het aardse leed, zijn heer en meester worden!

Alleen op die manier kun je het leed op zo'n wijze beleven dat het je verder moet brengen, hoewel het eerst dreigde je te zullen vernietigen!

Werkelijk, het is niet al te moeilijk het leed van de aarde op deze wijze tegemoet te treden; nooit echter zul je het leed beheersen wanneer je je aan de ondervinding ervan wilt onttrekken!

Alleen wie in staat is het leed tot diep in de ziel te voelen, zal ten slotte ook in staat zijn het als leugen te herkennen.

Hij zal zijn leed dan pas kunnen overwinnen en de troost verkrijgen die hem uit de innerlijkste zekerheid van het inzicht in alle waarheid tegenstraalt.

Alleen van deze waardige troost zal hier sprake zijn.

Ik wil je aantonen dat je die in je eigen binnenste deelachtig kunt worden en in dat geval je troost niet bij anderen hoeft te zoeken.

De troost die anderen je kunnen bieden, zal je dan alleen uit de kluisters van je leed verlossen wanneer die je aangeeft hoe je jezelf bevrijden kunt. Deze kunst zul je uit de woorden van dit boek kunnen leren.